

et Antal Eksemplarer af den paa Agrarfor-
eningens konstituerende Generalforsamling i
Odense den 23de November d. A. vedtagne
Resolution, og han anmoder om, at disse
Aftryk af Resolutionen maa blive omdelede paa
Bladserne. Dette er allerede sket.

Endelig har ved en Skrivelse af 1ste
Oktober d. A., som først er modtagen nu,
„Danmarks Lærereforening“ underrettet Lands-
tinget — ligesom dette er sket over for Folke-
ting og Regering — om nogle Resolutioner,
der ere vedtagne paa det 4de almindelige
Stolemøde, angaaende en Reform af Semi-
narie- og Folkehølevæsenet. Anmodningen
her gaar ud paa Fremlæggelse i Læseværelset,
hvilket skal ske.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag
til Lov om Forandring i Lov af
1ste April 1891 om den offentlige
Fred paa Folketjerkens Helligdage
samt paa Grundlovsdagen.

(Første Behandling findes i Tidenden
Sp. 61—79; Udvalgets Betænkning i Tillæg
B., Sp. 21 ff.)

Der var intet Ændringsforslag stillet
uden for Betænkningen.

Lovforslagets Indhold tilligemed de stil-
lede Ændringsforslag samt Spørgsmaal om
Sagens Overgang til 3dje Behandling sattes
under Forhandling.

Ordsprøveren (Høst): Som det vil
ses af den afgivne Betænkning, har Udval-
get delt sig i et Flerstal, bestaaende af de 6
Medlemmer, og et Mindretal bestaaende af
eet Medlem. — Jeg skal tillade mig at gøre
opmærksom paa allerede her, at der er ind-
løbet en Trykfej, idet der foran Ændrings-
forslaget Nr. 3 er kommet til at staa
Ordene: „Af et Flerstal.“ Disse Ord skulde
være udeladte, idet Ændringsforslaget er
stillet af Udvalgets Flerstal.

Formanden: Med andre Ord: Fler-
tallet er det samme ved alle Ændrings-
forslag.

Ordsprøveren (Høst): Ja, det er det
samme. — Udvalgets Flerstal har ment i
det hele at kunne tiltræde Lovforslaget, som

jo ikke er af større indgribende Betydning.
Det er navnlig af Hensyn til den tjenende
Klasse, at man har ment at kunne gaa ind
paa det, idet det jo ofte er vanskeligt for
Lyndet at faa Frihed netop lige i de nær-
meste Dage efter Skiftedagen, da de altsaa
ere i Besiddelse af Penge, til at gøre nød-
vendige Indkøb af Klæder og lignende Nød-
vendighedsgegenstande. Vi have derfor ment,
at det var rigtigt, at der blev givet dem
Lejlighed til at kunne gøre deres Indkøb
paa den nærmeste Helligdag efter Skifte-
dagen. Det har været Hovedhensynet, men
selvfølgelig maa vi erkende, at det ogsaa er
af ikke ringe økonomisk Betydning for mange
handlende netop at kunne have aabent paa
disse Dage. Vi have imidlertid ment, at
det var tilstrækkeligt for Djemedets Op-
naaelse, naar man indrømmer de nærings-
drevende Ret til at have Butikkerne aabne
paa den første Helligdag efter Skiftedagene,
og ikke, saaledes som Forslaget gaar ud
paa, de to første Helligdage. — I For-
bindelse hermed have vi tilladt os at stille
et Forslag om, at man just ikke skal bruge
Ordene „November“ og „Maj“, idet det jo
kunde tænkes, at de nu lovbestemte Skifte-
tider blive forandrede. Der har i det
mindste været fremsat Ønsker om det, og af
Hensyn hertil er det jo bedre at benytte
saadanne Udtryk, at Loven, selv om man
forandrer de lovbestemte Skiftetider, dog
kan finde Anvendelse paa de ny Skifte-
tider.

Endvidere har Udvalgslertallet ment,
at man bør imødekomme et Ønske, som er
fremført fra forskellige Sider om, at de
næringsdrevendes Butikker skulle være luk-
kede Juleaften og Nytaarsaften i en vis
Tid — vi have ment f. Eks. fra Kl. 7 om
Aftenen. Hvad selve Juleaften angaar, vil
enhver, der har lagt Mærke dertil, have set,
at der den Aften saa godt som slet ingen
Handel er i nogenstøhøst Butik. Grunden
til, at de næringsdrevende holde deres
Butikker aabne, er ene og alene Hensynet til
Konkurrencen, idet enkelte handlende mene,
at de bør holde aabent, hvilket atter med-
fører, at andre gøre det samme, og derved
tvinge de altsaa deres Folk til at være til
Stede i Lokalerne, medens det dog er rime-
ligt, at de fik fri. — Den Handel, som
finder Sted paa Nytaarsaften er ogsaa i
Reglen overordentlig ringe, og de fleste
handlende lukke af sig selv tidlig Nytaars-
aften; kun ganske enkelte, som handle med
Fyrværkerisager, holde aabent, men der er
jo virkelig ingen Anledning til at give Gade-
ungdommen Lejlighed til at ødsle med deres
Penge til at købe saadanne Ting, og selve